

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1725

Casus LXXXIX. De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39911

sent quàm alia; gratiam sanctifican-
tem comitantur habitus supernatu-
rales virtutum, item jus ad specialia
& copiosiora auxilia gratiæ actualis
suo tempore danda pro cuiusque Sa-
cramenti sine consequendo condu-
centia in quo iure gratia Sacramenta-
lis distinguitur à gratia communiter
dicta. 3. Tria Sacramenta, scilicet
Baptismus, Confirmatio & Ordo in-
super causant characterem seu qua-
litate indelebilem in anima, quâ
homo designatur servus, miles, mi-
nister Christi, hæc qualitas in damna-
tis manet ad confusionem, in beatis

ad gloriam. 4. Sacramentalia hæc
dicuntur omnes cæremoniæ ab Ec-
clesia ad cultum DEI, & præcipuè
circa decentem Sacramentorum ad-
ministrationem institutæ, ut exor-
cizationes, benedictiones aquæ, vini,
cereorum, vestium, Virginum, Ab-
batum, &c. hæc omnia non causant
gratiam ex opere operato, neque
peccata venialia remittunt, nisi in
quantum mediante impetratione Ec-
clesiæ causant in voluntate pios mo-
tus, qui proindè merentur gratiam
vel remissionem venialium. S. Tho.

4. 3.

CASUS LXXXIX.

De Baptismo.

Batius Theologus interrogatur:

1. Quid sit Baptismus. 2. Qua
materia remota. 3. Que proxima,
ubi de variis dubiis. 4. Quid de forma
eiusque mutatione. 5. Quotuplex sit
Baptismus. 6. Qualiter necessarius.
7. Quis sit Minister ordinarius, extra-
ordinarius, & quis inter hos preferendus.
8. An liceat baptizare alienos parochia-
nos. 9. Quid de vagis & peregrinis.
10. An liceat Baptismum accipere vel
petere ab heretico saltem ex timore gravis
mali. 11. An infantes & amentes bap-
tizari possint. 12. An infantes in utero
matris, an mater teneatur admittere
scissionem ventris, quid si mater moria-
tur. 13. Quid de abortivis. 14. Monstris.
15. An inuitis parentibus baptizari pos-

sint infantes hereticorum. 16. Infidelium.
17. Quid si infideles sint mancipia vel
bello capti: vel unus parentum consen-
tiat, vel ideo petat, ut infans liberetur
ab infestatione demonis. 18. Quid si in-
fans per fas vel nefas jam sit à parentibus
abstractus. 19. Quid si parentes sint mor-
tui, aut proles petat, vel sit in periculo
vite. 20. An aliquando Baptismus reue-
randus, & qua requiratur dispositio in
adulto rebaptizando. 21. Quid de in-
fante baptizato ab obstetrice vel heretico.
22. Quid de expositiis. 23. Quid de
eo qui multum angitur super valore sui
Baptismi. 24. An dubius de Baptismo
debeat abstinere ab aliis Sacramentis,
& si sit Sacerdos, Religiosus, de novo
ordinari, confiteri, Novitiatum servare,
pro-

profiteri, &c. 25. Quid si Parochus in confessione audiat se & alios invalide baptizatos. 26. Quid de libro baptismali, & an puerpera semper debeat edicere patrem. 27. Quid si Parochus dicat, se nolle baptizare prolem, si sit illegitima. 28. Quale peccatum sit baptizare extra Ecclesiam. 29. Quid si mulier in via parturitura petat tuum auxilium. 30. Quid si sub Missa audias periclitari infantem. 31. Quid circa obstetrices & matres, ne ad lectum suum assumant infantes. 32. Quid circa ritus, 33. Patrinos, quid si plures se ingerant non designati. 34. An cognatio contrahatur in Baptismo non solemni. 35. An liceat adhibere patrinum hæreticum vel gentilem, aut puero dare nomen ethnicum? Pro Resolut.

I. QUÆR. I. Quid sit Baptismus? Quando institutus? Quæ ejus materia, forma?

R. I. Baptismus est Sacramentum hominem spiritualiter regenerans, seu remissivum peccati originalis per ablutioem in aqua naturali, sub hac vel æquivalente verborum forma: *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* 2. Est institutus à Christo probabilius ante passionem, quando fuit à Joanne baptizatus in Jordane. *S. Tho. q. 66. a. 2.* Quia tunc aquæ à Sanctis Patribus dicuntur sanctificatæ, & Apostoli ante passionem baptizabant auctoritate Christi; non fuit tamen obligatio suscipiendi Baptisum, nisi post passionem evangelio sufficienter promulgato. 3. Materia remota est aqua naturalis. *Trid. sess. 7. de Bapt.* Aqua certò naturalis est certò sufficiens,

R. D. Jansen Pars II.

velut aqua maris, fontis, paludis, pruina, vaporum in hyeme ex parietibus & ollis igne supposito exsudantium, aqua è luto expressa, è nive, grandine, glacie resoluta, licet accidentaliter sapor, odor, color mutatus sit. Materia certò insufficiens est quilibet liquor specie distinctus ab aqua naturali, ut vinum, saliva, urina, lac, nix, &c. Materia dubia est quilibet liquor, qui tantùm dubiè aut probabiliter est aqua naturalis, ut aqua rosacea, è vino extracta, sudans ex arboribus, &c. Materia proxima est ablutio, quæ fit vel trahendo corpus per aquam, vel aquam fundendo in corpus; alicubi fit ter, alibi semel, in quo servanda est consuetudo Diœcesis, quam transgredi est veniale, *Scot. Dicast. d. 1. de Bapt. n. 43.* quia non est mutatio notabilis; uti aquam non benedictam in Baptismo non solemni licitum est, in solemni juxta *Sennyet* est solùm veniale, juxta *La Croix n. 263.* mortale, quia id prohibetur *Clement. unic. de Baptismo.* Aqua calida meritò adhibetur, si periculum sit, ne frigus noccat infanti. Ablutio certò est sufficiens, si fiat in principali parte corporis, v. g. capite, pectore, scapulis, &c. incerta est, si fiat in parte minùs principali, v. g. in digito, pede, aut in utero matris; vel si aqua non fluat per corpus; si nix priùs resolvatur in corpore baptizandi; si baptizans baptizandum subiciat canali, ex quo aqua fluit; si infans adhuc sit involutus secundinis, talis ablutio in sola necessitate facienda est, & ex post

C re-

repetenda sub conditione. Certò insufficientis est, si nulla pars corporis immediatè tangatur; si solæ vestes vel lintea abluantur; si baptizandus in aquam profiliat, & alter verba pronuntiet; quia tunc seipsum potiùs abluit, quàm abluatur à pronuntiantè verba; si quis infantem projiciat in aquas, pronuntietque formam, valet Baptismus, quia est vera immersio, & forma est debitè applicata materiæ; id tamen probabiliùs non licet, etiam si infans esset moriturus absque Baptismo, quia videtur esse directà occisio innocentis, & non sunt facienda mala, ut eveniant bona. *Sot. Suar. Gob. Dian. & certum esse dicit Palao punct. 4. n. 12. Metzg. ar. 2. n. 14.*

4. Valet omnis forma habens eundem sensum cum hac: *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.* Hinc valet forma Græcorum: *Baptizetur servus Dei Cajus in nomine Patris, Amen, in nomine Filii, Amen, &c.* Item valet: *In nomine Dei Patris, Dei Filii, vel, Christi Dei Filii, &c.* Item: *Ego Sacerdos, ego Petrus te abluo, &c. baptizo tuam dominationem, &c.* Certò insufficientis est: *In nominibus Patris, & Filii, &c.* quia significatur pluralitas Deorum. Item: *Baptizo te in nomine IESU Christi, Amen. In nomine DEI, vel, sanctissime Trinitatis.* Aut: *Baptizetur Petrus à Christo, &c.* Forma est dubia, si omittatur *in*, vel *in* *Et*, item *in* *Ego* in aliquibus linguis, ut Germanica & Gallica, juxta *Gob. tr. 2. à n. 88.* vitiat formam, sicut & notabilis interruptio verborum, qualis non est, si unum vel alte-

rum verbum interponatur, v. g. *Parochus inceptâ formâ dicat: Tacete, & deinde pergat. Vide Cas. præc. à n. 8.*

QUÆR. II. Quotuplex sit Baptismus, & qualiter necessarius? 5.

ꝑ. 1. Baptismus est triplex: Sanguinis, Flaminis & Fluminis. *Baptismus Sanguinis* idem est ac martyrium; per martyrium autem intelligitur perpessio mortis vel cruciatus lethalis pro Fide, quæ perpessio in adultis debet esse voluntaria saltem habitualiter. Effectus ejus in infantibus, perpetuò amentibus, & in adultis, attritis vel contritis est expiatio omnis culpæ ac pœnæ. *Baptismus Flaminis* idem est quod contritio perfecta, aut actus perfectæ charitatis in Deum; hi duo Baptismi non sunt Sacramentum, quia non sunt ceremonia sacra à DEO instituta, &c.

ꝑ. 2. Solus Baptismus Fluminis est 6. verum Novæ Legis Sacramentum, omnibusque hominibus necessarius necessitate mediæ, & quidem infantibus seu perpetuò amentibus reipsâ susceptus. *Trid. sess. 7. c. 5. de Bapt.* Et quamvis olim in Ecclesia Baptismus differretur usque ad adultam ætatem, ut se per actus fidei & spei meliùs disponerent; quia tamen id erat periculosum & zelus indiscretus, ideo Ecclesia præcepit, ne Baptismus infantum differretur ultra triduum. Parentes differentes ultra mensem, vel juxta *Semyei*, ultra 15. vel 20. dies, peccant mortaliter, quia universalis Ecclesiæ consuetudo & decreta multarum Synodorum prohibent

bent differre ultra triduum vel quadriduum. Adultus tenetur non ex jure Ecclesiæ, quia huic ante Baptismum nondum est subiectus, sed ex jure naturæ & Divino Baptismum suscipere, quamprimum commodè potest; si in re suscipere non possit, sufficit susceptus in voto, seu inclusus in contritione perfecta, quâ quis ex amore DEI paratus est servare omnia DEI præcepta, ideòque & suscipere Baptismum, si possit. *S.Tho. q. 68. a. 2.*

7. QUÆR. III. Quid circa Ministrum Baptismi?

1. Minister ordinarius est Parochus in sua parochia, Episcopus in sua Diocesi, extra quam per se baptizare non licet, quamvis in se non sit actus jurisdictionis, quia id specialiter est prohibitum à Dionysio Papa. 2. Minister extraordinarius & in necessitate est quilibet homo viator, sive mas, sive fœmina, sive fidelis, sive infidelis, modò habeat intentionem faciendi, quod facit Ecclesia Christi; si tamen Pastor, Sacerdos, vel Diaconus sit præsens, & baptizare velit, sub mortali præferri debent; nisi fortè verecundia vel honestas Clericum baptizare prohibeat, eò quòd v.g. puer necdum sit plenè natus ex utero; ratio est, quia Pastor, Sacerdos, Diaconus sunt Ministri ex officio, ut patet ex *Conc. Florent. de Sacram.* Quoad ceteros, scilicet Subdiaconum, virum, mulierem, &c. ordo tantùm servandus est ex congruentia, vel ad summum sub veniali; præferre tamen sine causa

fideli infidelem vel hæreticum, videtur gravis irreverentia, *Vasq. Suar. Laym. Ec. 3.* Sine licentia Parochi non licet Sacerdoti etiam regulari extra necessitatem baptizare, quia est actus pascendi proprius Parocho; & quamvis parvulus non baptizatus nec Parocho, nec ulli Ecclesiæ sit subiectus, subiecti tamen sunt ii, quibus parvulus per Baptismum aggregatur; his autem alium aggregare est proprium Parochi. Absente Parocho, qui vices suas nulli commisit, potest quilibet Sacerdos baptizare solemniter; imò in æquali necessitate etiam Diaconus, quia tunc habent licentiam præsumptam ab Ecclesia, quæ officium solemniter baptizandi Sacerdotibus & Diaconis committere solet, non verò Subdiaconis, &c. Parochus Diaconus necdum Sacerdos potest jure ordinario etiam solemniter baptizare. *Suar. Gob. tr. 2. n. 139.*

4. Peregrini & vagi possunt eligere locum Baptismi, quem volunt, & sic habere praxin testantur *Barb. Semyei.* Peregrina pariens in alieno pago potest facere prolem baptizari à Parocho loci, aut infantem mittere ad Parochum proprium, si vicinus sit; qui tamen non in aliena, sed in propria parœcia cum baptizare debet. *Pignat. tom. 7. conf. 41.*

5. Non licet Baptismum accipere à scismatico, minùs ab hæretico, quia hoc est communicare cum eo in sacris ritibus, & profiteri eum esse ordinarium talis Sacramenti ministrum, quod *Palao punct. 10. n. 12.* dicit esse

mortale; licitum tamen est nomen baptizati ferre ad Prædicantem, ut inscribatur, si id jubeat Magistratus politicus; imò si timeantur gravia mala, eò quòd Magistratus urgeat sub gravi pœna, vel maritus hæreticus minetur verbera, rixas, odia, &c. potest permitti Baptismus fieri ab hæretico, si constet eum debitam adhibere materiam & formam, in dubio sub conditione erit rebaptizandus, *Lugo disp. 14. de fide sect. 5.* vel juxta *Arsdekin* erit primò & occultè baptizandus à Catholico, quamvis ex pòst sit rebaptizandus ab hæretico. Major difficultas est, an non tantùm permitti possit Baptismus metu gravis mali, sed & peti ab hæretico? Negant *Verjuys tr. 6. a. 1. Pignat. consil. 41.* ubi refert declarasse Clementem VIII. quòd non liceat petere extra necessitatem extremam à scismaticis, multò minùs ab hæreticis, quia est agnoscere Prædicantem tanquam ministrum Sacramenti; licebit tamen ex gravi metu deferre infantem ad Prædicantem, quia id non tam est petere, quàm ex gravi causa Baptismus ab hæretico permittere; neque est Prædicantem agnoscere Ministrum ordinarium, sed solùm sufficientem, quod verum est, essetque onus nimium grave pro Catholicis degentibus in terris hæreticorum, si potius deberent exilium aut jaçturam bonorum sustinere, quàm infantem ad Prædicantem deferre. *Si dicas:* Ne quidem metu mortis licet à Prædicante accipere cœnam Calvinisticam, ergo nec Baptismus. *R. N. C.* Prædicans cœnam nec validè administrat, & accipere cœnam foret

externa professio sectæ falsæ, quia omnes judicant talem à fide recessisse, quod non tenet de recipiente Baptismus; aliàs enim nec in extrema necessitate hunc à Prædicante accipere vel petere liceret, quod nemo admittit.

QUÆR. IV. Quid circa subjectum Baptismi? 11.

R. Subjectum capax Baptismi est omnis homo vivens ab Adamo descendens nondum baptizatus, unde resolves *seqq.* 1. De fide est contra Anabaptistas, infantes licitè & validè baptizari, *Trid. sess. 7. can. 12.* quia à prima conceptione obnoxii sunt peccato originali; ergo & capaces sunt Baptismi. Idem est de perpetuò amentibus & à nativitate mutis simul & surdis, qui æquiparantur infantibus, *Can. qui 7. caus. 16. q. 6.* Si verò aliquando habuerunt usum rationis, baptizari non possunt, nisi ante amentiam im- vel explicitè Baptismus petierint, *S. Th. p. 3. q. 68. a. 12. Suar. Laym.* Ratio est, quia in ratione utentibus requiritur consensus & intentio suscipiendi, ut dixi *Casu præc. n. 28.* 2. Infans in utero baptizari potest & debet, si sit periculum, & aqua per tubum, fistulam, vel alio modo ad eum deferri possit, quia talis Baptismus est probabiliter validus; est enim homo vivens, *Chap. Bonac. Dian. Pign. tom. 1. consil. 153.* debet tamen aqua esse tepida, ne nocent matri vel proli. *Si dicas:* Nandum natus ex Adam non potest renasci in Christo, *Can. qui in. 115. dist. 4. de cons. 32.* Etsi talis nundum sit perfectè natus ex Adam vel ex utero, est tamen natus in

in utero ex Adam descendens; si infans ex utero protendat caput, in eoque baptizetur, certò valet baptismus; si baptizetur in brachio, pede, &c. Baptismus est dubius, idèoque si infans supervivat, repetendus; an autem mater teneatur permittere secari uterum, ut puer baptizetur, disputant Theologi; negant plures, quia medium est incertum, periculum matris certum, affirmat *Rayn. c. 5.* quia mater tenetur etiam cum vitæ periculo proli in extrema necessitate spiritali constitutæ succurrere, si sit certa spes Baptismi; talem autem esse per scissionem testatur iudicium & experientia medicorum; quidquid sit, mater admittens scissionem faciet actum heroicæ charitatis; si verò renuat, non erit multum urgenda ob probabilitatem sententiæ oppositæ. Si mater vivente fœtu in partu moriatur, statim vocetur chirurgus, qui cadaver aperiat, vel id faciat animosior ex præsentibus, exigit id periculum animæ; neque hîc curanda contradictio cognatorum, inter os matris retineatur apertum, ne infans suffocetur. 3. Omnes abortus nati ex concubitu humano quomodocunq; imperfecti sunt baptizandi, modò dent signum vitæ per motum, quia ex tali concubitu rarò nascitur aliud vivens, & plures medici docent, fœtum post tres vel quatuor dies à conceptione animari animâ rationali. Si abortus vel monstrum habeat membra hominis gemina, & dubitetur, an sit unus vel duo homines, duplex Baptismus conferendus est, unus absolute, alter sub conditione in ea parte,

in qua membra apparent imperfectiora, *Bonac. Laym. Castropalao p. 6. n. 4. & Rituale Roman. de Bapt.* Si infans præter naturam nascatur ex viro, uti Anno 1330. in Belgio ex dextero femore viri, eò quòd uxorem suam in puerperio ejulantem riserit, esse natum authenticè testatur *Loth Theol. tr. 15. a. 1.* talis infans baptizandus erit; quamvis enim non descendat ex Adam generatione ordinariâ, idèoque nec originale peccatum habeat, indiget tamen Baptismo, ut accipiat gratiam sanctificantem, habitus virtutum supernaturalis, & fiat membrum Ecclesiæ. 4. In monstris magna cautio adhibenda est, & si non sit periculum in mora, Ordinarius, vel alius peritus consulendus, ut monet *Agenda Colon. edita 1720. de Bapt. n. 24.* Monstra nata ex homine mare & bruto fœmina sub conditione, *ses homo*, baptizanda sunt, etiam si homini multum sint dissimilia; nata ex homine fœmina, & bruto mare, juxta plerosq; baptizari nequeunt, quia ex sola fœmina humana defectu feminis homo nasci non potest; sed huic rationi non multum esse fidentum probant historia apud *Less. & Malespin. tr. 1. Flor. curios.*

QUÆR. V. An invitis parentibus liceat baptizare proles hæreticorum vel infidelium?

3. 1. Licet baptizantur proles hæreticorum, si id velint Superiores Ecclesiastici, *Gonet, Metzg. d. 26. a. 1. Verj. a. 13.* quia sunt subditi Ecclesiæ, & Catholicus baptizans impedit, ne sacrilegè baptizet hæreticus, & adhibet sacros ritus; cavendum tamen, ne læ-

da-

datur pax publica; unde rarò expedit ejusmodi Baptismus, præsertim si proles cum periculo perversionis sit reddenda parentibus.

16. *Et* 2. Infantes infidelium, Judæorum, Gentilium per se invitis parentibus baptizari nequeunt, ut habet communis cum *S. Tho. q. 68. art. 10. cont. Scot. Gabr. Ledesma, &c.* quia parentibus fieret injuria ob jus naturale in proles, quæ sunt aliquid patris, & Ecclesia id prohibuit sub pœna suspensionis, teste *Pign. 10. 4. conf. 192. Dices* 1. Judæo prolem occidere volenti vi eripienda est, ergo etiam ut liberetur per Baptismum à morte animæ. 2. Infideles prædicationem fidei impediunt vi cogi possunt, ergo etiam impediunt Baptismum infantum. 3. Princeps potest parentibus invitis ob abusum patriæ potestatis statuere tutores, qui possunt invitis parentibus proles facere baptizari, de quo *Valent. disp. 4. q. 3.* refert decisionem Pontificis; ergo idem potest Princeps, qui est supremus tutor. 4. Parentes non habent jus proles abstrahendi à Baptismo, ergo eas baptizando non fit injuria parentibus; nec obstat, quòd reddendi sint parentibus cum periculo perversionis; nam duæ tertiæ infantum moriuntur ante usum rationis, teste Pontio; item benè dispositis licet conferatur Confirmatio, licet ex post sint in apostasiam lapsuri: ergo & Baptismus pueris pervertendis. *R. ad 1. N. C.* Occidere est contra justitiam naturalem, ad quam conservandam potestas secularis ordinata est: ne-

gligere Baptismum est contra virtutem supernaturalem, in qua infidelis nec Ecclesiæ, nec Principi est subiectus, ut constat ex perpetua Ecclesiæ praxi, *S. Tho. 2. 2. q. 10. a. 12. Ad 2. N. C.* Ex Evangelio & praxi constat, Ecclesiam habere potestatem mittendi prædicatores Evangelii, non autem baptizandi infantes invitis parentibus; & sicut hos non potest cogere ad fidem vel Baptismum, sic nec eorum infantes invitis parentibus baptizare. *Ad 3.* Potest Princeps invitis parentibus statuere tutores ad bona naturalia, non verò supernaturalia. *Ad 4.* Parentes habent jus, ne illis invitis proles baptizetur citra necessitatem, vel saltem Ecclesia non habet jus sic baptizandi, ut constat ex praxi, & si esset licitum sic baptizare, hoc ipso esset necessarium, alioquin Ecclesia deficeret in necessariis, *Terill. in reg. q. 64. n. 55.* Confirmatio & Pœnitentia datur etiam apostaturis, quia nemo est invitus, modò nunc sint dispositi. *Dixi, per se;* nam sæpè per accidens proles invitis parentibus infidelibus baptizari possunt: *Ut* 1. Si infideles sint mancipia hominis christiani, aut bello capti; tunc enim proles non ad patrem, sed ad dominum vel ad capientem spectat. 2. Si unus ex parentibus consentiat, quia in favorem prolis & fidei præferenda est justa voluntas consentientis alterius iniquè contradicentis, *c. Judæi 28. q. 1. Gonet, Laym. c. 6. n. 10.* Si parentes ideo petant filios baptizari, ut liberentur ab infestatione dæmonum, uti petunt Mahu-
me-

motani à Franciscanis, *Sylvest.* docet baptizari posse, quia tertia pars moritur ante annos discretionis, & facilius convertuntur, si ex post cognoscant se à Christianis baptizatos, & ideo liberatos à dæmone. Sed plerique contradicunt cum *Pignat. conf. 190.* nisi excuset gravis metus, quia sunt reddendi parentibus certò educandi in Turcismo. 3. Infans justè vel injustè à cura parentum abstractus potest & debet baptizari, si nulla prudens spes sit, quòd ad suos redire possit, *Suar. Coning, Gonet, Verj. art. 2.* quia tunc prævalet jus, quod habet infans ad Baptismum, & illi, quibus nunc subest, sunt loco parentum. 4. Infans per fas vel nefas à parentibus abstractus & jam baptizatus non debet reddi, quia subjectus est Ecclesiæ, & reddi non potest sine periculo perversionis & injuria Sacramenti, *Palao punct. 6. n. 8. Metzg. disp. 26. a. 1.* 5. Parentibus mortuis potest Princeps invitis tutoribus prolem facere baptizari, si tutores constituti sint à Principe, secùs si à parentibus, *Sot. Vasq. Senn.* quia Princeps tutelæ per jus civile introductæ derogare potest, non autem juri parentum quoad supernaturalia, in quibus nec ipsi nec Ecclesiæ infideles subjecti sunt. 6. Si proles post usum rationis Baptismum petat, debet baptizari, quia in hoc est sui juris, si dubitetur de pleno usu rationis, non est reddendus parentibus, sed asservendus & instruendus, usque dum plenam rationem adeptus se resolvat, *Lug. Mor. l. 1. dub. 4. Suar. d. 25. f. 3.*

7. Possunt & debent invitis parentibus filii infidelium baptizari in periculo mortis, saltem si sit exigua spes reconvalescentiæ, quia tunc non est periculum perversionis, & jus parentum non videtur se extendere ad filios cum tanto eorum præjudicio, *Suar. Palao supra.*

QUÆR. VI. An aliquando reiterari possit Baptismus?

R. 1. Potest & debet sub conditione reiterari, quotiescunq̄ est prudens dubium de valore, & quidem quocunq̄ loco à quocunq̄ laico, etiam sine patris & aliis solemnitatibus, modò hæc antecederet adhibita fuerint; quòd si valor Baptismi est moraliter certus, nequit fieri rebaptizatio etiam sub conditione sine gravissimo sacrilegio, & si fiat absolute, incurritur irregularitas, *c. qui in caus. 1. q. 7. Senn.* Rebaptizandus adultus debet se disponere per fidem & attritionem de peccatis actualibus, probabiliter non tenetur confiteri, quia certus est se ante Baptismum non obligari ad confessionem, & Baptismus qui supervenit, est tantum dubius. 2. Infans in necessitate baptizatus ab obstetrice satis instructa & fide digna, vel coram testibus, non potest sine peccato rebaptizari, sed solæ cæremoniæ supplendæ sunt, in infantibus omisæ. In partu tamen valde difficili, quia ob præcipitantiam vel turbationem errores sæpissimè committi solent, Baptismum tunc collatum sub conditione repetere suadet *Agenda Colon. n. 31.* & exigit recta ratio. 3. Baptizari

20.

21.

ab

- ab hæreticis, de quibus constat quòd adhibere soleant debitam materiam & formam, rebaptizari non debent, quia non est prudens dubium de valore; debent tamen (idem est de quovis in necessitate baptizato) tunc in Ecclesia suppleri cæremonia in infantibus omittæ; dico, in infantibus, nam ex praxi Ecclesiæ in hæreticis adultis ad fidem conversis cæremonia non suppletur. 4. Infantes expositi; probabilius sunt rebaptizandi, etiamsi habeant schedam de Baptismo suscepto, nisi in ea fortè notetur Baptismus solemnus, & Sacerdos baptizans, quia schedula ab ignoto authore non facit moralem certitudinem de valore, & in tali casu ordinariè baptizat ipsa mater, quæ fortè nunquam vidit aut didicit baptizare, nec præ pudore alterius auxilium rogare ausa fuit, aut si alius baptizavit, forsan præ turbatione aliquid substantiale omisit, nec desuper examinari potest, *Plat. p. 5. n. 138.*
23. *Dian. Metz. g. disp. 24. a. 4. 5.* Si quis aliàs non scrupulosus multum inquietetur circa valorem sui Baptismi, hoc ipso rebaptizari poterit, quia videtur grave dubium, & exemplis constat, ejusmodi agitados non fuisse baptizatos, *Gob. à n. 446. La Croix n. 313.* 6. Manens dubius de valore sui Baptismi debet abstinere ab aliis Sacramentis, usque dum Baptismum renovavit, ne hæc absque causa exponat periculo nullitatis; Sacerdos si velit perseverare in suo officio, debet etiam de novo suscipere Ordines saltem majores, si ante illud dubium

jam plures absolverit, Missas erga stipendium legerit, ipse & pœnitentes tuti esse possunt, quia nullitas Baptismi non est certa, & in dubio præsumendum pro valore actus, & ipsi sunt in possessione. Similiter Religiosus dubius de Baptismo debet de novo sub conditione baptizari, confirmari, ordinari; non tamen opus est renovare professionem, ut dixi *Cas. 63. n. 12.* minus opus est novo novitiatu, quia jam satis probatus est. 7. Si Parochus ex confessione obstetricis audiat, se & alios invalidè aut etiam in nomine diaboli esse baptizatos; ante omnia eam inducat, ut fideliter specificeet omnes taliter à se baptizatos; deinde ut id fateatur extra confessionem, vel saltem Parocho det licentiam non baptizatos baptizandi: si metu infamiae vel etiam extremi supplicii, eò quòd fortè sit suspecta de magia, prævideatur in manifestationem non consensura, & ipsa obligationem manifestandi probabiliter ignoret, potest dissimulari, quia monitio non erit profutura, sed nocitura; deberet tamen tunc peti licentia eos saltem ignaros rebaptizandi; sic enim non erit periculum infamiae, & Baptismus valet, eò quòd quilibet fidelis censeatur habere habitualement vel virtualement intentionem suscipiendi Baptismum. Sed quid si nec in hoc consentiat? 8. Non esse absolvendam; probabiliter tamen poterit Parochus se & alios in confessione nominatos facere rebaptizari, si ex hoc consentienti vel aliis nulla fiat suspicio, quòd Parochus utatur scientia conf-

fectionis, quia tunc probabiliter non frangitur sigillum. V. *Caf. 100. n. 13.*

QUÆR. VII. Quid hinc circa varias obligationes Parochi?

26.

R. 1. Parochus tenetur omnium baptizatorum eorumque parentum & patrinorum nomina & cognomina cum annotatione anni, mensis & diei in librum ad hoc specialiter deputatum inscribere, *Trid. sess. 24. de reform.* Dicit tamen *Gobat append. 1.* Parochum non posse cogere puerperam, ut patrem manifestet, nisi iubeat Magistratus Ecclesiasticus, vel ita habeat consuetudo; rationem dat, quia mater non tenetur imò quandoque nec licite potest manifestare, si scilicet manifestatio causet scandalum, periculum vel infamiam patri, qui fortè est consanguineus, maritatus, Ecclesiasticus, paratus privatim satisfacere & sustentare prolem &c. Imò mater etiam à iudice interrogata non tenebitur respondere, sed potest uti æquivocatione congruâ, si ex manifestatione sibi vel patri imminet gravis infamia vel damnum, nisi fortè adesset semiprobatio, vel ex aliis indiciis semiplenè constaret de patre. Si timeatur solùm levis infamia, mater Parocho patrem aperire tenebitur saltem privatim, quia ipsius officium est nomen patris notare in libro baptismali, ut constet de consanguinitate spiritali & carnali in ordine ad contrahendum matrimonium, & ut sciatur, quis proli debeat alimenta; nominatio tamen mulieris non facit plenam fidem, ideòque Parochus non debet scribere: *Natus Titio pa-*

R. D. Jansen Pars II.

*tre; sed: Uti mater dicit, natus Titio patre; Sic nominatus si alia indicia accedant, cogi potest ad alendam prolem, ita tamen ut mater cogatur alere primo triennio. 2. Quamvis Parochus protestetur se nolle baptizare prolem illegitimam, si tamen eam ex post baptizet, baptismus erit validus, quia intentio baptizantis debet ferri in personam præsentem, qualiscunque illa sit: quòd si Pastor absolute nollet præsentem personam baptizare, nisi esset legitima, peccaret graviter, & baptismus esset nullus vel dubius, si conditio sit incerta. 3. Baptismus solemnus debet fieri in Ecclesia, *cap. cum un. de bapt.* baptizare enim extra eam est mortale, *Navar. Manual. c. 22. n. 7.* nisi excuset necessitas, v. g. obstetrix dicit infantem sine periculo ad Ecclesiam deferri non posse; vel permittat privilegium, quale habent principes, eorumque nepotes & pronepotes, & juxta *Gobat* omnes habentes jurisdictionem temporalem: attendenda tamen est consuetudo, quæ sæpè permittit, infantes Nobilium baptizari in sacello domestico. 4. Si mulier sentiens in via dolores partus à te prætereunte petat obstetricem manum, si opera tua pro vita matris aut pro vita vel baptismo infantis est necessaria & etiam profutura, tenetis ex charitate, etiã si sis Sacerdos vel Religiosus; si verò timeas, ne opera tua ob incertiam fortè plus sit nocitura quàm profutura, vel tempus permittat advocare mulierem, non tenetis per te ipsum juvare. 5. Pa-*

27.

28.

29.

30.

D

rochus

- rochus nunquam differat baptismum sub Missa audiens periclitari infantem, relicta tantisper casula etiam post consecrationem currat ad infantem, & ex post Missam compleat, meminerit se incurrere suspensionem, si sua cunctatione fiat, ut quis sine Baptismo discedat. *c. quicumque dist. 4. de consecrat.* 6. Obstetricem non toleret nisi Catholicam & approbatam ac circa substantialia probe instructam, moneatque, ut non baptizet nisi in magna necessitate, ut adhibeat testes, ut procuret pueros mature ferri ad Ecclesiam, ut moriente in partu matre curet ejus os manere apertum, inserendo aliquid intra dentes, ut sic infans vivere possit & baptizari. 7. Moneat frequenter matres & nutrices, ne infantulos noctu secum in lectu habeant, aut saltem ita accommodent, ut non sit periculum suffocationis, *Agenda Colon. n. 32. de obstetricibus agit pag. 294.*
31. QUÆR. VIII. Quid circa ritus & patrinus?
- R. 1. Ritus Baptismi consistunt in adhibitione aquæ benedictæ, abrenuntiatione Sathanæ, signo crucis in fronte & pectore, exorcismis cum exsufflatione, unctione chrisimatis in vertice baptizati: certum est esse mortale has omnes vel unam notabilem, v.g. unctionem chrisimatis extra necessitatem omittere, colligitur *ex Trid. sess. 7. c. 13. de Sacram.* ceremoniæ ex causa omisæ debent ex post in Ecclesia suppleri. R. 2. Circa patrinus tenenda sunt seqq. 1. Patrini
- 33.

dicuntur, qui infantem levant è fonte, & ordinariè sunt unus & una, sufficit tamen unus vel una. Adhibere ultra duos, vel duos ejusdem sexûs, vel omninò nullum, juxta communem est mortale. *Plat. hic n. 145.* 2. Officiùm Parochi est, moneere patrinus de obligatione instruendi infantes in defectu parentum, item de cognatione spirituali, quam contrahunt, & orto inde impedimento matrimonii, de quo *v. Cas. 107. n. 12.* Intercedit autem hæc cognatio spiritualis inter patrinus, baptizatum & parentes baptizati, item inter baptizantem, baptizatum & parentes ejus, non tamen inter patrinum & patrinam: quòd si patrini à parentibus non sint designati, nec in eorum defectu à parochi cognationem spiritualem non contrahunt, quia de designatis tantùm loquitur Tridentinum. Si plures patrini à parentibus sint designati, aut se spontè ingerant, Pastoris erit unum & unam signo aliquo externo designare, quibus solis dein tradet infantem, & velut patrinus inscribet; reliquos potest addere ut testes. 3. In Baptismo non 34. solemnè solus baptizans contrahit cognationem spiritualem, non verò patrini, quia baptizans contrahit cognationem spiritualem ratione Sacramenti, quod æquè valet in necessitate quàm extra; patrini autem contrahunt ratione ceremoniarum, quæ pro baptismo solemnè tantùm sunt institutæ. Baptizans propriam prolem in necessitate impeditur à matrimonio contrahendo, non ab usu con-

contracti, quia id nullibi est statutum, & statutum si quod fuit, est revocatum per c. si vir de cognat. Spirit. Nec semper verum est, quidquid dirimit matrimonium contrahendum, etiam impedit usum contracti, nisi quando jura id statuunt. Consonat Agenda Colon. n. 12. 4. A munere patrinorum 35. excluduntur septennio minores, non baptizati, criminosi, ac publicè infames, hæretici, gentiles, &c. Admittere sinè gravi causa gentilem vel hæreticum est mortale, licitum ta-

men est Catholico esse patrinum infantis hæretici, quia hoc est spondere, quòd infantem in defectu parentum velit instruere in vera fide, item prohibentur Monachi esse patrini, per c. placuit & c. non licet. Monachos tamen excusari ex levissima causa dicit Sem. 5. Non est quidem 36. præceptum, ut infanti imponatur nomen alicujus Sancti, est tamen omninò conveniens, nec facilè admitti debet nomen ethnicum, Catech. Rom. de Bapt. c. 14. n. 3.

CASUS XC.

De Sacramento Confirmationis.

Canonicus Episcopus: 1. Plures confirmat in puro oleo non benedicto, per se & simplices Sacerdotes in pectore aut in fronte absque forma Crucis, infirmos per bacillum in chrismate veteri. 2. Confirmat electus, nondum consecratus, hæreticus, &c. 3. Raro confirmat, unde subditi Confirmationem negligunt, vel in peccato suscipiunt, vel eà non susceptà recipiunt sacros Ordines. 4. Confirmat infantes, amentes. 5. Non subditos in aliena dicecesi. 6. Patrinos non adhibet, vel adhibet plures, inter quos sunt non confirmati, Religiosi, aut hæretici, &c.

1. Resolutio constabit ex seqq. 1. Confirmatio metaphysicè est Sacramentum spiritualiter corroborans ad fidem in quacunque circumstantia fortiter propugnandam; physicè est

unctio chris-matis in fronte baptizati, facta ab Episcopo, vel de licentia Papæ, à Sacerdote, sub hac verborum forma: Signo te signo Crucis, & confirmo te chrismate salutis in nomine Patris, &c. Conc. Florent. & Trid. sess. 7. c. 1. de confir. 2. Materia ejus remota est chrisma seu oleum mixtum balsamo, ab Episcopo benedictum; utens oleo puro seu oleo infirmorum peccat mortaliter, quia Sacramentum exponit periculo nullitatis; balsamum enim & benedictio Episcopi probabiliùs sunt de essentia confirmationis; quia Florent. illa principaliter requirit; & quamvis simplex Sacerdos ex dispensatione solius Papæ (non verò Episcopi) possit confirmare, ut decrevit Florent. non tamen benedicere chrisma, quamvis

D 2 hoc